

mennesker i dette land kan dyrke deres religion, uanset hvilken religion man har.

Når jeg siger, at jeg forventer, at folkekirken kan dække det åndelige behov, som befolkningen har, så mener jeg det, som jeg siger det, nemlig at folkekirken for at leve op til at være folkekirke skal dække befolkningens åndelige behov.

Kl. 18:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren, og så er det kirkeministeren.

Kl. 18:04

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg skal takke for den – synes jeg, jeg må have lov til at sige – meget positive stemning. Kirkefolk og dermed kirkeordførere er jo altid meget engagerede, og derfor er man jo også kommet ind på en række ting, som måske ikke har så meget med dette lovforslag at gøre, men det gør nu ikke noget.

Lovforslaget handler jo, som det er blevet sagt af flere, om denne balance. Det er jo ikke et forslag, der bare sådan er blevet til uden eftertanke, og det er også fremgået af flere af ordførertalerne, at nogle af os har drøftet det meget grundigt. Men det, man jo først og fremmest skal huske, også når fru Karen J. Klint efterlyser en bred samtale, er, at der altså er en meget stor del af kirkefolket, der har diskuteret det her.

Der er nogle, der har forstand på det, som har siddet i menighedsrådet og andre steder i den danske folkekirke i mange år, og som har været med til at udarbejde den her betænkning. Der har været drøftelser rundtomkring i landet, der har været høringssvar, og der har været skrevet meget om den betænkning, så man tør godt nok sige, at det er en bred diskussion, der har været.

Det, nogle af os ikke har turdet, var at tage sådan det helt store spring ud på det dybe vand, hvor man kan sige, at betænkningen måske i højere grad vil give fremtiden ret end det forslag, vi har her, fordi det jo i et vist omfang, som det også har været nævnt, er beskåret. Det skyldes selvfølgelig, at nogle af os politikere selv har været i tvivl, men jo også en del høringssvar.

For selv om organisationerne er repræsenteret, når der udarbejdes betænkning, er det jo tit sådan, at organisationerne alligevel ikke er dækket af alle deres medlemmer. Og det er noget af det, som mailen har hjulpet os med og øget demokratiet i forbindelse med, nemlig at det nu er så let for enhver at komme med et høringssvar, og derfor får vi jo i forbindelse med kirkelovene

en lang række høringssvar fra de enkelte menighedsråd med deres erfaringer og deres synspunkter.

Netop i forbindelse med den såkaldte sommerhusregel, som vi kunne kalde den, har der været modstand. Det, som betænkningen lægger op til, er at få præciseret nogle rettigheder. Over for det må man så spørge: Jamen er vi så i færd med at ophæve sognemenigheden? Vi har nu forsøgt også gennem forhandlinger at finde et snit, hvor vi synes, at vi har lagt det rigtigt.

Det er vigtigt at understrege, som også flere ordførere har gjort det, at det, at der i loven står en rettighed til i visse situationer at få kirkelig betjening, jo netop ikke betyder, at præsten så har en pligt til ikke at give rettigheder på de områder, der ikke står i loven. Og det vil jo stadig væk være sådan, at der er flere sogne, der finder ud af både at være meget velbesøgte ved kirkelige handlinger og alligevel lægge en kvote, så man ikke tromler hen over sognemenigheden. Og det er der selvfølgelig fortsat mulighed for, og det er vigtigt at understrege. Det må siges at være det vigtigste i denne lov.

Det er ikke, som hr. Per Bisgaard sagde, de helt store revolutioner. Og i den anledning, fordi hr. Per Bisgaard også nævnte menighedsrådsvalget, vil jeg sige, at parallelt med, at vi nu kommer med disse ændringer, sker der jo ude i folkekirken meget store ændringer i disse år. Der er jo en lang række menighedsråd, som i disse år lægger sig sammen. Københavns Stift er på vej med en indstilling, som i meget høj grad ændrer strukturen i København, så der sker meget ude i det kirkelige landskab – heldigvis uden at vi behøver at blande os i det. Og sådan hører jeg også ordførerne: at man egentlig ønsker, at man også klarer de her ting med de kirkelige handlinger lokalt. Nu har vi så hjulpet lidt på vej ved nogle af de situationer, der kan opstå.

Så blev der nævnt fra flere af ordførerne et spørgsmål om sognebånd. Det har så ikke noget med det her forslag at gøre. Jeg må sige, at jeg i hvert fald længe har været af den opfattelse, at jeg administrativt – for at svare hr. Jesper Langballe – kunne ændre mulighederne for sognebåndsløsning til en overenskomstansat præst. Men naturligvis skal det ikke være ansættelsesforholdet, der afgør, om den gode, gamle frihedslovgivning fra Grundtvigs tid stadig væk kan finde anvendelse i det virkelige liv, naturligvis ikke.

Det ender nok med, at jeg retter mig efter embedsmændene, men jeg agter at drøfte det med